

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

6-84

50. ÅRGANG

Kjære leser!

Ord skaper folk! Det er en sannhet som viser seg på mange plan. Ordene, det vi sier, skaper i det minste et bilde av oss. Og det bildet er ofte mer sant og skarpt enn vi gjerne innrømmer. For våre ord er jo bobler fra hjertets dype kamre –. Tungen «smitter hele legemet og setter livshjulet i brann», står det i Jakobs brev.

Ord skaper folk. Setningen sier også noe om ordenes *dannende* betydning. Den minner oss om den positivt formende kraft som ligger i den gode lesning. Uutforsket og ukjent område legges under tankens plog. Innsikt og horisonter utvides.

Her er vi ved menneskets adelsmerke, egentlig. Da Gud hadde skapt markens dyr, førte han dem til mannen for å se hva han ville kalle dem. «Så satte han navn på alt feet, alle fugler under himmelen og alle ville dyr i marken» (1 Mos 2,20).

I vår ord-kraft ligger vår overlegenhet som mennesker, både til godt og ondt. Derfor kan ord både dolke og lindre. «Fra samme munn kommer det både lovprisning og forbannelse» (Jak 3,10).

Til sist: Med et helt spesielt Ord skaper Gud et helt spesielt folk. Av evangeliet skaper han den kristne menighet. Fordi dette er *Ordet i første rekke*, må vi fremfor alt holde *det* høyt og bringe *det* vidt ut. Ære det som Guds ord, og bære det frem som menneskets eneste håp. Dermed er det også sagt noe helt sentralt om Menighetsfakultetet!

Olav Skjevesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. Redaksjonsmedarbeidere: Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud.theol. Trond Solvang. Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Finn E. Brøndal.

Opplag dette nr.: 36 000.

Og dere skal være mine vitner . . .

Landssekretær Finn E. Brøndal

Ingen av oss er vel i tvil om at dette oppdraget som først ble gitt disiplene, også er gitt oss i dag. Men det å være Jesu Kristi vitne faller for de fleste av oss vanskelig. Grunnen til at det er så vanskelig, finner vi bl.a. i at vi føler vi kan så lite om Jesus. Av og til er vi i tvil om det vi tror på, og så skal vi dele dette med andre. Disse vanskene kan vi gjøre noe med, for de ligger inne i oss. Men vi har andre vansker vi ikke kan gjøre noe med. Disse ligger utenfor oss. Kristne ledere kan ha uttalt seg om et eller annet spørsmål, så griper pressen fatt i det og skaper sensasjon av det på sin måte. Så blir vi kristne gjort ansvarlig for dette, og det er ikke alltid like lett å bli tillagt meninger man slettes ikke har. Da kan det være lett å tenke tilbake på disiplene. På en måte var det nok enklere å være vitne for disse. De levde like etter Jesus, de kunne henvise til alle undrene han hadde gjort, og folk i samtiden kunne si at noe slikt hendte. Men disiplene kom også i kraftig diskusjon og motsetningsforhold til den jødiske øvrighet. Ganske snart ble det satt igang forfølgelse mot dem, og de ble spredt i landene omkring. Likevel holdt de ikke opp å vitne om Jesus Kristus, og deres vitnesbyrd forandret til slutt en hel verden. Nytestamentet forteller også at disse disiplene var i tvil, de var redde og fortvilet.

Forskjellen mellom disiplene og oss er altså ikke så stor som vi kan være tilbøyelig til å tro. – Det interessante spørsmålet blir: Hva var det som fikk dem til å vitne, fortsette å fortelle om Jesus Kristus selv om det kunne koste dem livet? Noe av svaret finner vi i Johannes-evangeliet.

Jesus spør disiplene om de også vil gå bort fra ham. Da svarer Peter: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds hellige.» Disiplene hadde sett og opplevd så mye sammen med Jesus Kristus, at de ikke hadde noe annet alternativ. Når Jesus Kristus er den eneste å gå til, han som har det evige livets ord, da kan vi også starte der disiplene startet, nemlig å være et vitne om Jesus Kristus i ord og gjerning i vårt eget nærmiljø. Men forutsetningen for vitnetjeneste er at vi har god kontakt med vår Herre Jesus Kristus, slik at han kan få tale til oss gjennom sitt ord, og at vi kan be til Ham. Uten denne kontakten vil vi nok snart gå leie og miste motet i bare fortvilelse. For da vil vi leve uten fellesskap med vår oppdragsgiver.

BIBELTROSKAP I DAG

Av Anfin Skaaheim

Tanker fra et foredrag på en nordisk teologikonferanse for studenter på MF i august.

«The Bible speaks today». Det er tittelen på en engelsk kommentarserie. I dette ligger en sannhet – og et program. Guds ord forkynnes, og der det skjer, taler det til mennesker i dag om det viktigste av alt i livet, nemlig vårt forhold til Gud. Guds ord er alltid like aktuelt, og det gjør sin gjerning der det får slippe til. Men i dette ligger det også et program. Vi må sørge for at Ordet blir utlagt og forkynt slik at det blir forstått av dagens mennesker.

Hva vil det si å være tro mot Bibelen i dag? Det vil i alle fall ikke bare si å holde det som står i Bibelen for sant. Her er det nemlig ikke bare tale om tro, men troskap. Nå hører tro og troskap sammen. Bibel-troskap henger sammen med Bibel-tillit. Tillit til Guds ords sannhet utfordrer oss til å være tro mot dette Ordet. Det vil si at vi skal ta følgene av denne sannhet i vårt liv, og være opptatt med at andre også får møte det bibelske budskap på en måte som får følger for dem.

Å studere teologi er å bli utfordret til å si ja til Guds ords sannhet. En settes stadig på valg. Det har ikke bare med et fremtidig yrke å gjøre, men med hele livet. Det er studerer skal en leve og dø på. Det kreves vilje til å satse på sannheten i Guds ord med følger for liv og tjeneste. Å vike unna dette valget er å svikte i møte med de utfordringer vi står overfor.

Det betyr ikke at en bare uten videre kan si dette ja og være ferdig med det. Det er heller tale om prosess i arbeidet med Ordet der en er villig til å prøve inn-

holdet og stille de kritiske spørsmål. En kan heller ikke si dette ja en gang for alle. Vi settes stadig på prøve når det gjelder å ta Guds ord alvorlig og være tro mot det.

Bibelen taler i dag. Den taler til den teologiske student og til enhver som har fått kall til å forkynne det bibelske budskap. Ordet vil tale slik at det former vårt liv og gjør oss bedre skikket til å forkynne det videre. Slik kan Bibelen også tale til andre.

Men da må vi også være klar over hvor vi befinner oss når vi studerer teologi. Å studere er nemlig ikke noe mål i seg selv. Nei, teologien skal være et redskap til å forstå budskapet og oppdraget. Som teologer står vi mellom Skriften og de mennesker som skal nås med budskapet. Derfor må teologien orientere seg i to retninger. Den skal først og fremst orientere

seg mot Skriften for å finne sitt fundament og innhold, og så mot dagens mennesker og deres livssituasjon. Slik må det være, for midt i menneskers hverdag skal vi formidle Guds ord på en måte som gir svar på livsspørsmål mennesker stiller, og som reiser og gjør levende de avgjørende spørsmål om vårt forhold til Gud.

Det er blitt sagt at vi skal arbeide med teologien i kirkens rom. Det er selvsagt riktig, men vi må være klar over at det rommet har vinduer. Dersom vi i vårt teologiske arbeid ikke kikker ut av dem av og til, vil vi bli temmelig hjelpeløse når vi skal ut med budskapet. Skal vi tale til mennesker, må vi vite hvor de befinner seg. Bibeltroskap vil også si å sørge for at budskapet når ut på en begripelig måte – i dag.

Men da må vi ha klart for oss hvordan vi skal bevege oss i forholdet mellom Skriften og dagens mennesker. Vi må først gå til Guds ord for å få det vi kan kalle en bibelsk virkelighetsoppfatning, og dermed et godt fundament å tenke og arbeide ut fra. Så må vi være opptatt med å forstå dagens mennesker, deres spørsmål og problemer. Deretter må vi til skriften igjen for å få tak i hva Guds ord har å si disse mennesker, både for å gi svar på de spørsmål de stiller, og reise de spørsmål de ikke stiller. Dermed kan Guds ord med sitt radikale og utfordrende innhold lyde på en aktuell og nær måte for mennesker av i dag.

Det ser desverre ut til at det er stadig flere som arbeider på en annen måte. De starter i menneskenes situasjon og med de spørsmål de stiller. Dermed får de lett med på kjøpet en annen tenkemåte og virkelighetsoppfatning enn den Bibelen har. Med dette går de til Guds ord for å finne svar på menneskers spørsmål. Men det som da ofte skjer, er at de leser først inn i Bibelen tanker og forestillinger som ikke hører hjemme der, og henter ut noe

som ikke er stort annet enn et ekko av moderne menneskers egne tanker. Dette er utroskap mot Guds ord, og det kan få skjebnesvangre følger for dem som blir utsatt for deres veiledning.

Dette merker vi ikke minst i dag når det gjelder etiske spørsmål. Særlig innen seksualetikken har en slik tenkning ført til stor forvirring. Det later til at oppgaven for enkelte teologer er å få Bibelen i størst mulig grad til å stemme med tidens tanker. Det som en da ikke får inn i et slikt mønster, kutter en ut eller en kaller det tidsbestemt. Etter hvert ser vi at dette ikke bare gjelder etikken. En finner tanken om Jesu straffelidelse for våre synder uakseptabel for moderne mennesker og i den sammenheng forestillingen om Guds vrede og fortapelsen. Slik blir det når utgangspunktet er tidens tanker og ikke Bibelen selv.

Men på den måten svikter en både Guds ord og de mennesker en skulle nå med budskapet. Bibelen får ikke tale, og mennesker får ikke høre noe annet enn ekko av sine egne påstander.

Vår oppgave som teologer er å slippe Bibelen løs på mennesker av idag. Det er ikke vi som skal bestemme hva Bibelen skal si. Vår oppgave er å slippe den til på en måte som blir forstått. Dermed vil Ordet selv gjøre den gjerning som Gud vil ha gjort gjennom vår tjeneste.

Vi står overfor en fin og spennende utfordring som forkynnere og som kirke i dag. Vi trenger å komme på offensiven, lede an og vise vei til en ny måte å tenke og leve på for dagens mennesker. Vi har dessverre så lett for å komme diltende etter og bare kommentere ut fra vårt kristelige ståsted det andre har sagt.

Skal vi praktisere aktiv bibeltroskap i dag, må vi frimodig forkynne Guds ord slik det er, bestemt av en bibelsk virkelighetsoppfatning, der Gud og hans vilje er relevant på alle livsområder – i dag.

NYTT FRA FORSTANDERSKAPET

Ny rådsstruktur og andre viktige endringer i grunnreglene vedtatt

På møte i Menighetsfakultetets forstanderskap mandag 7. mai 84 ble det behandlet en rekke forslag til endringer i Menighetsfakultetets grunnregler. Forslagene kom bl.a. i form av flere omfattende komitéutredninger, og uttalelser forelå ved vedtak i fakultetsrådet, lærerrådet, studentutvalget, MF's styre og styrene for praktikum og Kateketseminaret. Vedtakene førte til omfattende revisjon av de gamle grunnreglene – bare 15 av de 28 paragrafene ble beholdt uendret, 11 paragrafer ble revidert og 8 nye paragrafer vedtatt. De nye reviderte grunnreglene har 34 paragrafer og alle endringer vedrørende rådsstrukturordningen ble gjort gjeldende fra 1. januar 1985, de øvrige endringer ble gjort gjeldende umiddelbart etter at de ble vedtatt.

NY RÅDSSTRUKTUR

Fakultetsrådet, som hittil har variert i størrelse avhengig av antall fast ansatte lærere, vil nå få en fast representasjon på 20 medlemmer. FR vil bestå av 11 lærere, 2 representanter for de øvrige ansatte og 7 studentrepresentanter – alle med varernemenn. Det spesielt nye er vedtaket om representativt fakultetsråd og deltagelse av ikke-pedagogisk ansatte i rådet. Som en følge av den nye sammensetningen er også fakultetsrådets mandat noe endret. Det er nå videre fastslått i grunnreglene at fakultetet har 4 avdelinger: Teoretikum – for undervisning og studium til teologisk embetseksamen, Det praktisk-teologiske seminar, Institutt for kristendomskunnskap og Kateketseminaret. Hver avdeling får sitt eget avdelingsråd

og sitt eget lærermøte. Ved denne rådsstruktur vil en del saker bli behandlet på avdelingsrådsnivå, og fakultetsrådets arbeid kan konsentreres om saker av felles interesse for hele fakultetet. Det er også vedtatt at fagseksjonene skal ha en annen funksjon enn hittil. Fakultetet har fagseksjoner for det gamle testamente, det nye testamente, kirkehistorie, systematisk teologi og misjonsvitenskap/religionsvitenskap. En fagseksjon består av alle faste lærere innen vedkommende fag, uansett hvilken avdeling de hører til. Fagseksjonens viktigste oppgave er å søke å fremme forskning og undervisning innen faget. Seksjonen kan avgi uttalelse til et avdelingsråd, bl.a. om opprettelse av nye stillinger, permisjoner for lærere, studieplaner og undervisningsprogram innen vedkommende fag.

Fra forstanderskapet fra venstre: Inspektør Finn Andersen, formannen, biskop Thor With, prost Håkon Haus og styrets formann, generalsekretær Anfin Skaheim.

UTVIDET STEMMERETT I LÆRESPØRSMÅL

Hittil har bare professorer, rektorer og dosenter hatt stemmerett når lærerrådet har avgitt uttalelser i lærespørsmål, i spørsmål av etisk-juridisk karakter, og i spørsmål av læremessig betydning for gudstjenesten. Etter behandlingen i forstanderskapet er stemmeretten nå utvidet til å omfatte alle medlemmer i lærerrådet, dvs. også lektorene. Forstanderskapet vedtok som en forutsetning for utvidelsen av stemmeretten, at en teologisk/faglig prøving i fremtiden skal skje for *alle* fast ansatte lærere før ansettelse, i form av en læresamtale.

ENDRING AV SU-LEDERENS OG DEKANUS' RETTIGHETER I STYRET

Lederen for studentutvalget (SU) har hittil vært medlem av styret uten stemmerett og har forlatt styremøtene ved behandling av konfidensielle saker og ansettelsessaker. Etter vedtak i forstanderskapet har SU-lederen møterett i styret, men er ikke lenger medlem slik den gamle

formuleringen tilsa. Vedtaket innebærer at SU-lederen deltar i alle saker på styrets møter. Dekanus har vanligvis vært invitert til å delta i styrets møter. Etter det nye vedtaket vil dekanus ha møterett på styrets møter, men det forutsettes at dette ikke får innvirkning på administrasjonssjefens stillingsbeskrivelse vedrørende hans ansvar «som kontaktledd mellom styre og fakultetsråd/lærerråd».

ANDRE ENDRINGER AV GRUNN- REGLENE

Forstanderskapet vedtok også enkelte endringer vedrørende kallelles- og ansettelsesprosedyren for lærere ved Det praktisk-teologiske seminar og Kateketseminaret. Den viktigste begrunnelse for disse endringer var ønske om å finne frem til en mest mulig lik kallelles- og ansettelsesordning for alle lærere ved fakultetet.

Det ble også vedtatt enkelte mindre formelle endringer i forbindelse med styrenes og rådenes sekretærfunksjoner og stemmerettsbestemmelser.

De reviderte grunnreglene er nå trykt opp og vil også bli trykt i de nye studie-håndbøkene for avdelingene.

E. S.

En «disputas-takk» fra Nordvesten

Det er ingen enkel sak når man har vandret viden om i verden i 30 år, i tjeneste blant emigranter og havets folk fra Australia til Alaska, plutselig å måtte produsere en prøveforelesning over oppgitt emne – med bare 11 dager å gjøre det på. Men – underet skjedde! Takk for kleveplass og fantastisk service fra bibliotekstaben, for uvurderlige råd fra lærerkollegiet, for friske samtaler med dagens

studenter i matpausene, for kjærkommen støtte til avhandlingens mangfoldiggjørelse fra fakultetsstyret, og ikke minst for den vakre blomsterhilsen som sto der på kateteret i Aulaen, som et varmt håndtrykk fra mitt fakultet på selve disputasdagen! Takk aller mest for det konkrete Kristusfellesskap som her manifesterte seg, og som Ruth og jeg fikk lov å ta med oss tilbake til vårt nåværende virkefelt her over på Stillehavskysten. Hjertelig hilsen med Romerbrevet 8,38–39.

Seattle, i juli 1984.

Roald Kverndal

FRA LANDSSEKRETÆRENS NOTATBLOKK:

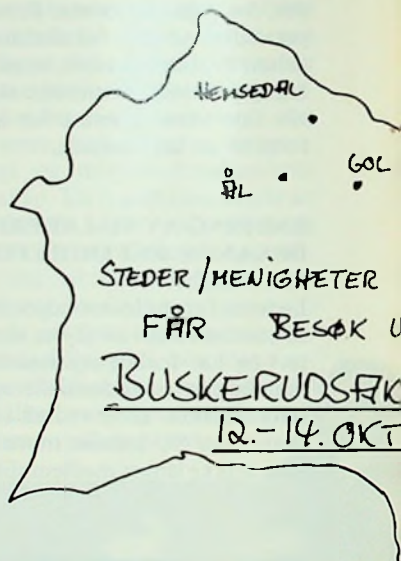
- I tillegg til endel MF-dager i Oslo og andre steder utover høsten, er det fylkesaksjonen for MF i Buskerud studenter, lærere og altså vi landssekretærer for tiden forbereder. I full sving på kontoret spør vi landssekretær Finn Edvin Brøndal: - Hva vil vi egentlig med en slik aksjon?

- Vi ønsker at menighetene og de enkeltmennesker vi når, skal bli bedre kjent med MF og dets betydning for kirke og samfunn. MF er jo den største og mest sentrale utdanningsinstitusjon for kirken, som foruten kristendoms- og kateketutdannelse bl.a. gir teologisk utdanning til over 80% av prestene i Den norske Kirke og de kristne organisasjonene. Det er klart at disse samfunnsmessig også er med på å utbre kristen tro og etikk i folket. Jeg syntes det er veldig viktig at flest mulig innser denne betydningen av MF som redskap også for å sikre det kristne verdigrunnlag som blir av avgjørende betydning for hvordan morgendagens Norge skal se ut. Aksjonen er jo også nødvendig fordi MF er helt avhengig av menighetenes og den enkeltes omsorg i bønn og gaver for å opprettholde virksomheten.

- Vet vi noe spesielt om MFs støtte i Buskerud? spør vi med landssekretærens planmessige registreringsarbeid i tanke.

- Vi vet at MF hvertfall er kjent blant Lys og Livs 1946 gratisabonnenter i Buskerud. Gavemessig ligger Buskerud noe under gjennomsnittet, selv om vi i Buskerud har noen av våre mest aktive og livskraftige MF-foreninger og mannslag. Og for at MF skal bli bedre kjent også i Buskerud, hjelper det jo ikke bare med en aksjon, selv om vi når fram både i aviser, radio og menighetsblad også. Det som

skal til, er at alle de som ser behovet og betydningen av MF, forteller det videre, avslutter Finn Edvin. Og derved er den UTFORDRINGEN gitt videre!

Ein av teologistudentane frå Buskerud, Olav Fykse Tveit frå Gol, skal også likt fleire andre på MF-aksjon til heimplassen sin. Vi spurde han ein dag: - Kvifor går du på MF?

Olav svarer:

- For å studere teologi. Eg trur dette er ei utdanning som vil gjere meg skikka til

ei eller annan forkynnarteneste i Jesu Kristi kyrkje. Og så langt eg kan sjå, er det i ei slik oppgåve eg skal prøve å bruke dei evner og krefter eg har fått.

- Kan du seie noko kva det har å seie for deg at det er MF-foreningar på heimplassen din?

- Det er både forpliktande og oppmuntrande. Forpliktande fordi eg nyt godt av eit studietilbod som er bygd opp og drive ved ein stor innsats av venene sine ressursar. Når eg tenkjer på denne innsatsen, kjenner eg eit ansvar til å gjere studiet grundig og målretta. - Men eg opplever ikkje dette som ein tvang, men som ei oppmuntring. Eg veit at eg står i ein større samanheng, der det er menneske som er intresserte i studiestaden min og studiet mitt, så interesserte at dei ber for meg. Og verknaden av det, kan vere større enn ein veit.

Tilsist utfordrar vi Olav med å spørje: - Kva kan vanlege kyrkjelydslemer gjere for å ta vare på MF og dei som er på veg ut i tenesta for framtida?

- Framfor alt: Vere *interesserte* i MF og oss som arbeider og studerer der. Denne interessa kan ein både pleie og utvikle ved å *ta imot* MF-folk når dei er ute og reiser for fakultetet. Ingen ting kan erstatte ein slik personleg kontakt, korkje for kyrkjelydslemer eller studenten sin del. Dinest: Hugse på at sann omsorg er meir enn å fortelje kva ein ikkje kan godta frå MF, og derved sette grenser for når ein vil støtte MF. Ein betre omsorg er å formidle til MF kva kyrkjelydane treng, og å utfordre oss til å arbeide trufast og kreativt i lys av det. Både vi på MF og kyrkjelydslemerne treng stadig å tenkje over kva oppgaver vi skal ta oss av i den kyrkja vi alle er i, seier Olav.

Vi gjev han rett i det, og vonar Buskerudaksjonen kan hjelpa fleire av oss til å sjå det slik - i praksis.

BTP

Stud. theol. Jon Henrik Gulbrandsen.

Så lenge som det har vært studenter, har det også vært arbeidssøkende sommervikarer. Selv om dagens studenter i langt større grad enn tidligere tar seg småjobber gjennom hele året, utgjør fremdeles sommervikariatene en viktig del av mange studenters økonomi. Det er en kjennsgjerning at det med årene ikke blir rimeligere å studere, og med store studielån og stadig hardere tilbakebetalingsvilkår søker idag fler og fler studenter nye utveier for å skaffe seg midler til sitt studium og sitt livsopphold.

FANTASI OG ANLEGG

Spennvidden i fantasi og anlegg hva arbeidsoppgaver angår synes nærmest å være uten grenser for dagens teologer. MF-studentene har for eksempel denne sommeren arbeidet som pleiemedhjelpere, buss- og taxi-sjåfører, bønder, guider, salgskonsulenter, bryggesjauere, bankfunksjonærer, oljearbeidere, anleggsarbeidere m.m. Arbeidslisten er nesten like lang som studentlisten.

I dette nummeret av Lys og Liv har vi avlagt stud. theol. Jon Henrik Gulbrandsen et besøk i arbeidstiden på hans feriearbeidsplass, Asker brannstasjon, hvor han for syvende året på rad arbeider som

MF-STUDENT I SOMMERARBEID:

«PREST» OG BRANN- KONSTABEL

brannkonstabel. Vi blir hjertelig mottatt og ledet via et kontrollrom med et virvar av instrumentpaneler inn til oppholdsrommet, hvor vi møter Jon Henrik i en livlig prat med 7-8 andre brannmenn.

Utrustet med penn, notatblokk og en sterk kopp kaffe slipper vi løs vår nysgjerrighet og spør:

FRA AURE TIL ASKER

Hvordan var det å komme direkte fra et to-måneders langt prestevikariat i Aure til ditt to-måneders lange vikariat her i brannvesenet? «Nå visste jeg jo hva jeg gikk til, men overgangen var selvølgelig stor. I Aure var jeg Presten som det ble stilt en hel mengde krav og forventninger til, mens her er jeg med en gang en av gutta». «Jon Henrik kommer til å bli en kjempebra prest, selv om han ikke har fått omvendt så mange av oss ennå», skyter en inn, og de andre er tydelig enige.

Selv om branngutta betegner sitt miljø som «ikke særlig kristent», så viser det seg ihvertfall fort at tanker og meninger om tro og tvil ofte er samtaleemnet når presten er på vakt.

Stemmer dette, snakker dere ofte om det å være kristen! «Ja . . . , det hender vel rett som det er, for alle søker vel egentlig etter noe å tro på». «Det har antagelig litt med livsstil generelt å gjøre. For nå har vi

de siste tretti årene blitt puttet ørene fulle med at du skal være realist og at det bare er de materielle verdiene som teller, men vi har vel oppdaget at disse verdiene ikke har noe med menneskelige verdier å gjøre». Hevder et par av gutta.

«DET ER SANT!»

Når dere sitter og prater slik som nå og en spør deg om en eneste grunn for å være kristen, hva svarer du da Jon Henrik?

«Fordi det er sant!»

«Det er sant at Jesus stod opp fra de døde. Dette er grunnen til at jeg er en kristen. Jeg klarer ikke å komme bort fra sannheten . . .»

Men når du fram med det du vil si, blir du hørt? «Først nå etter å ha arbeidet her i flere somre forstår jeg hvor vanskelig det er å få sagt ting slik at de ikke misforstås. Jeg må innrømme at jeg noen ganger vikler meg inn i slike setninger og fraser som jeg vet ikke når fram. Men så klarer jeg liksom ikke å si det på noen annen måte. Derfor blir det å forkynne evangeliet på en klar og enkel måte – en stor utfordring. «En av de andre branngutta griper ordet «en ting er ihvertfall sikkert: Vi har fått skikkelig respekt for hverandre. Så om Jon Henrik ikke kan akseptere våre synspunkter og meninger, så viser han ihvertfall at han respekterer oss.»

Å LEVE SOM VITNER

«Nå når du har blitt kjent med alle disse og måten de tenker på, har dette vært til noen hjelp for deg i din forkynnelse?» «Det har ihvertfall gjort meg mye mer kritisk til det jeg sier og måten jeg sier det på. Jeg er nødt til å tenke igjennom hva ordene betyr og hvordan de blir oppfattet av folk. Det har vist seg at mange her ofte har kritisert formen ved forkynnelsen, og sjelden innholdet. Dette fordi de rett og slett ikke har kommet lengre enn til de ytre formene, de vet nesten ikke hva innholdet er. Årsaken til dette er i stor grad at de sjelden eller aldri befinner seg i miljøer hvor man snakker om åndelige ting. Derfor blir vitnesbyrdet til den enkelte kristne i hverdagen veldig viktig.»

«Men hva vil du konkret gjøre for å nå ut til kirkefremmede mennesker?» «Det er vanskelig å svare på. Men som prest tror jeg det er store muligheter gjennom den kontakten man får med folk gjennom dåp og konfirmasjon. Fordi når deres barn er blitt døpt eller konfirmert, så er de veldig opptatt av kirken. Derfor kan du si at mye av arbeidet for å nå voksne indirekte går via barne- og ungdomsarbeidet. Men det aller viktigste er at vi som er kristne, er vitner hver på vår måte på hvert vårt sted.»

Jon Henrik Gulbrandsen bak rattet. Her sammen med to av sine kolleger.

Teologisk doktorgrad til Arvid Tångberg

Av professor Magne Sæbø

En norsk doktorgradsprøve omfatter ikke bare en offentlig disputas over den avhandling en legger fram til bedømmelse, men dagen før også to såkalte prøveforelesninger, den ene over et selvvalgt emne, den andre over et oppgitt emne (med tidsfrist). Det interessante ved fakultetslektor Arvid Tångbergs doktorgradsprøve i vår var ikke minst hans selvvalgte emne: «Vurderingen av det ufødte liv i Det gamle testamente og Fororienten». Her hadde han samlet et meget interessant materiale til et høyest aktuelt emne. Det er ikke uvanlig å offentliggjøre prøveforelesninger; det skulle være særlig ønskelig i dette tilfelle.

Disputasen fant sted den 29. mai. De ordinære opponenter var dosent, dr. Bjørndalen og førstebibliotekar, dr. Barstad; tredje medlem av komiteen var professor i GT ved Teologisk fakultet, dr. Ottosson.

Grunnlaget for disputasen var Tångbergs avhandling som han hadde skrevet på tysk: «Die prophetische Mahnrede. Form- und traditions-geschichtliche Studien zum prophetischen Umkehrruf» (289 s.). Den sak, det problem den drøfter, er hvilken form og funksjon formanings-talen har hos profetene, sett i forhold til deres øvrige doms- og frelsesforkynnelse. Tångbergs anliggende er ikke så mye det innholdsmessige som ligger i spenningen mellom profetenes radikale domsforkynnelse og deres formanings-tale til bot og omvendelse, som mer det formelle såsom ordvalg og uttrykksmåter og de sammenhenger formanings-talen forekommer i; her er også undesøkt andre typer av tekster i GT enn bare de

profetiske, for sammenligningens skyld. Tångberg er kommet til at den profetiske formanings-talen er en egen taleform og formtype hos profetene.

Arvid Tångberg er en lavmælt person som ikke bruker de mange ord, men skriver kort og konsentrert. Disputasen ble også en stillferdig akt uten stor dramatik eller krasse uttalelser. Opponentene tok opp – som vanlig er – en rekke enkeltspørsmål til kritisk drøftelse, men de gav også ros for et solid vitenskapelig arbeid. Siden det nå er blitt vanlig å fremlegge en stensilert utgave til disputasen, er det mulig å ta hensyn til opponentenes kritiske anmerkninger før boken trykkes på vanlig måte. Det er å ønske at Tångbergs avhandling så snart som mulig blir trykket og slik kan komme inn i debatten som den vil kunne berike og videreføre på en fruktbar måte.

Fakultetet kan gratuleres med nok en ny doktorand og dr. Tångberg selv med at han har fullført sitt løp med heder, og han skal ønskes lykke til med videre studier!

Over 50 000 kroner i stipendier utdelt ved Menighetsfakultetet

I forbindelse med semesteravslutningen ved Menighetsfakultetet i juni, ble det delt ut ialt kr. 54 300 i stipender til uteksaminerte kandidater og studenter. Av «Professor Hallesby og hustrus legat» ble delt ut ialt kr. 32 000, og følgende fikk utdelt reisestipend:

Res kap. Torleif Elgvin, Alta kr. 5 000,-
Misjonær Johan Tidemann Johansen, Tolvsrød kr. 5 000,-

Res. kap. Anfinn Andreas Kolberg, Snertingdal kr. 5 000,-

Marineprest Trond Skinstad, «KNM Harald Hårfagre» kr. 3 000,-

Stiftskapellan Ola Tjørhom, Stavanger kr. 3 000,-

Sykehusprest Kjell Aas, Ålesund kr. 5 000,-

Og følgende fikk bokstipend à kr. 2 000,-:

Sykehusprest Kirsten Brøvik, Askim

Sokneprest Egil Morland, Sund

Misjonsprest Malvin Tomren, Madagaskar.

Av forskjellige studentlegater ble det delt ut ialt kr. 22 300 til følgende teologiske studenter:

Av Inga og Charley Pedersens legat: Herborg Oline Finnseth, Sørreisa kr. 1 500

Roald Johan Linaker, Harstad kr. 4 000
Stein Nilsen, Silsand kr. 4 000

Av Kristian Mehus og Hustru Louises legat: Knut Meinert Kiplesund, Trondheim kr. 2 600

Av Professor Moe og hustrus legat: Ole Petter Ottersen, Oslo kr. 2 600

Av student Ragnvald Frøises legat og Frida og Carnoff Smebys legat: Ingrid Vad Nilsen, Tønsberg, tilsammen kr. 1 600

Av øvrige legater fikk følgende kr. 1 000 hver:

Egon Askvik, Seim

Elling Eriksen, Hokksund

Kerstin Jonsson, Jønkøping, Sverige

Rolf Kjøde, Spjelkavik

Bjørn Olav Kvam, Landås

Tore Skjæveland, Stord

Olga Ragna Tvedt, Masfjordnes

Svein Aarholt, Borgheim

VÅRE BØNNE- EMNER

- Be for dem som snart skal avslutte sin utdannelse og skal ut i tjeneste.
- Be for undervisningen og studentene i det nye semesteret.
- Be for Buskerud-aksjonen 12.-14. oktober.
- Be for MF's økonomi og høstgaven.

EKSAMENER VED MENIGHETSFAKULTETET VÅREN 84

PRAKTISK-TEOLOGISK EKSAMEN

Tor Geir Andersen, Sem. Torstein Amundsen, Namsos. Ivar Austrheim, Gløppen. Fred Henry Berg, Kristiansand. Arne Berge, Hinna. Kari Fareth Bergrem, Nordfjordeid. Inger Margrete Bjonnes, Østre Halsen. Jens Fredrik Brenne, Oslo. Roald Byberg, Klepp. Lillian Helen Mor-tveit Dittmann, Skjold. Øyvind Michael Eide, Stavanger. Levi Geir Eidhamar, Fræna. Knut Ellefsrud, Rælingen. Ann-Helén Fjeldstad, Harestua. Edgar Fredriksen, Skjerstad. Reidunn Ramsfjell Hasselgård, Mysen. Jan-Olav Henriksen, Arendal. Brita Hardeberg Hermstad, Grimstad. Marit Halvorsen Hougsnæs, Notodden. John Steinar Jacobsen, Laksevåg. Georg Brynjulf Jokstad, Bergen. Tom Olaf Josephsen, Tønsberg. Kristin Kolstad, Oslo. Jan Kors-sjøen, Oslo. Werner Larsen, Bergen. Bjørn Vidar Lie, Hokksund. Arnold Lundvall, Risør. Rune Madland, Ulefoss. Olav Nordengen, Eina. Per Eilert Orten, Hareid. Stein Rune Ottesen, Bergen. Ragnar Ringen Petersson, Gjøvik. Marit Røyeng Rasten, Horten. Trond Roland, Ny-gard. Svein Maron Runde, Fosnavåg. Vivi Gro Rø, Sønedeid. Nils Aksel Røsæg, Nesodden. Tom Vidar Skaret, Aurskog. Annette Tronsen Spilling, Trondheim. Dag Sæter, Vatne. Eld-jørg Tveiterås, Stavanger. Jon Magne Vrålstad, Tørdal. Jon Henrik Karstad Wien, Søndre Land. Paul Erik Wirgenes, Larvik. Stein Ødegård, Bryne. Jostein Ådna, Tårnåsen.

TEOLOGISK EMBETSEKSAMEN

Anders Aschim, Hamar. Rune Birkeland, Vikebygd. Gøran Stig Magne Bremnes, Andenes. Leif Braathen, Oteren i Storfjord. Geir Dager, Oslo. Audun Erdal, Madla. Edith Torveig Finså-dal, Marnardal. John Kristian Fosen, Haugesund. John Grimsby, Birkeland. Alf Petter Bu Hagesæter, Hauge i Dalane. Per Halse, Ørsta. Knut Haukeland, Bergen. Harald Hegstad, Trondheim. Trond Erik Herbert Hvam, Elverum. Sverre Jakobsen, Fedå. Gunnar Kile, Ven-nesla. Joar Inge Kjellevoll, Storebø. Anders Sevald Leknes, Fredrikstad. Kjell Markseth, Pors-grunn. Solveig Mjølnsnes, Trondheim. Audun Myhre, Kristiansand S. Olav Myrstad, Oslo. Svein Neerland, Oslo. Nils Ebbe Nilsson, Broby, Sverige. Ole Petter Ottersen, Oslo. Bård Jahr Pettersen, Raufoss. Sven Jarle Reinhardsen, Kristiansand S. Øystein Sjølie, Hemnes i Høland. Yngve Skaland, Olderskog. Marit Slettum, Ø. Snertingdal. Audun Magne Stølsås, Bergen. Arne Helge Teigen, Nykirke. Nils Borge Teigen, Nykirke. Johannes Ulstein, Ulsteinvik. Tor Vegge, Lyngdal. Erik Waaler, Rådal. Gaute Øvrebotten, Ørsta. Gunnar Øvstegård, Rakkestad.

INSTITUTT FOR KRISTENDOMSKUNNSKAP:

HOVEDFAGSEKSAMEN

Hans-Jørgen Leksnes, Trondheim. Olav Myrstad, Oslo. Åse-Irene Vestre, Vatne. Kjell Inge Vestvik, Oslo

MELLOMFAGSEKSAMEN

Siri Swierstra Bie, Kristiansand S. Axel Jørgen Bugge, Arendal. Odd Terje Døvik, Vennesla. Svein Arve Egeland, Kvinesdal. Frank Ersvik, Røklund. Ragnhild Faye, Mandal. Tove Frantzen, Fredrikstad. Per Arne Gjerdi, Oslo. Hilde Halsteini, Sofiemyr. Toril Hepso, Kragerø. Eldbjørg Indrebø Hovland, Rykkinn. Kjell Roger Isene, Lote. Anne Kirsti Johnsen, Finstadbru. Sidsel Jørgensen, Kristiansand S. Rune Karterud, Kjeller. Kari Kvangarsnes, Emleim. Åge Lønesløyken, Oslo. Bjarne Nordhagen, Vennesla. Arild Notland, Farsund. Jon Slungård, Nit-tedal. Unni Torjussen, Kristiansand S. Famke Birgitte Van Veen, Stord. Odd Erling Vik, Åle-sund.

GRUNNFAGSEKSAMEN

Anne Elisabeth Brun Andersen, Fredrikstad. Jan Espen Andresen, Gjøvik. Hanne Sofie Austad, Tønsberg. Helge Barsleth, Sandefjord. Jan Egil Berg, Oslo. Eva Barbro Maria Berggren, Munkedal, Sverige. Adel Bergland, Oslo. Sigrunn Berge, Ytre Enebakk. Ellen Birgitte Bjørnli, Drammen. Bjørn Bolstad, Oslo. Ruth Dyste, Kolbu. Marit Elsbutangen, Bø i Telemark. Einar Engøy, Skedsmokorset. Jin Seop Eom, Oslo. Anne Gaustad, Bekkestua. Liv Gjærde, Hemse-dal. Bent Johnny Grønbech, Stamsund. Bent Rune Hansen, Klavestad. Mona Haram, Oslo. Anne Hatløy, Fævik. Id Kjellrun Haug, Borre. Gerd Signy Helland, Moss. Kari Henriksen, Oslo. Sverre Henriksen, Leinesfjord. Anne Dorthea Vaage Høyland, Oslo. Sigrid Ingeborg Dale Håkønsen, Ytre Enebakk. Tone Liv Josephsen, Oslo. Brita Jønland, Tynset. Olav Knut-sen, Oslo. Toril Margrete Kolnes, Sola. Marianne Kraft, Oslo. Elin Kristine Kvåle, Notodden. Liv Kålås. Hjeltnås. Oddbjørn Lyngroth, Oslo. Margit Løyland, Grendi. Britt Moe, Konnerud. Gunvor Nini Nilsen, Kapp. Hilde Merete Nordhagen, Arendal. Vigdis Nygaard, Oslo. Rigmor Ormsrud, Gaupen. Kirsten Marie Pedersen, Farsund. Erling Olav Rud, Gjerdrum. Åse Margre-te Røisland, Sofiemyr. Egil Røyeng, Horten. Hilde Margrete Raastad, Oslo. Turid Marie Sand-berg, Skårer. Siri Schiager, Strand i Namdal. Marit Skjeggstad, Stavanger. Sigrid Holm Skaa-ner, Ås. Ivar Smedsrød, Halden. Helge Stavenes, Søgne. Elisabeth Stensø, Skjevik. Aase Stok-keland, Sandnes. Liv Jorun Stordahl, Askim. Kirsten Sverreson, Drammen. Inger Mette Sæter-vik, Tornes i Romsdal. Hanne Birgitte Sødal, Kristiansand. Gro Thelle, Mysen. Marit Ulvund, Molde. Elisabeth Vestvik, Oslo. Torfinn Wang, Nygard. Terje Wehus, Sannidal. Marit Wis-løff, Kolbotn. Tora Otilie Ødegård, Mysen. Per Ragnar Aas, Dalbø. Astri Tine Weider Aasen, Røykenvik

KATEKETSEMINARET

Elin Anderssen, Skien. Liv Hjördis Glette, Haugesund. Signe Hellevik, Skien. Evy Agnes Jor-dell, Arendal. Irja Maria Anneli Lipsonen-Foss, Øysletta. Kjell Eirik Nordal, Sorreisa. Tom Craner Norseng, Eiksmarka. Leif Antony Seljevold, Nordsjona. Åse Mari Sletten, Risør.

Til alle MF-venner!

Hjertelig velkommen til Menighetsfakultetet!

Lørdag 3. nov. 1984: ÅPENT HUS I GYDAS VEI 4.

Program i tiden 11-15.

Populærteologiske forelesninger, utstillinger, omvisning, basarbord, åresalg, kakeletteri m.m.

Kantinen er åpen!

Gaver til basarbordet, åresalget og kakeletteriet mottas med takk!

Søndag 4. nov. 1984: FESTMØTE kl. 18.00 (til ca. 21.00).

Festtale, sang og musikk.

Eget barneprogram, m.m.

Retur:
MF Kartotek
Gydas vei 4, 0363 Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

GI DIN HØSTGAVE MED GLEDE

Alt vi har er gitt oss av Gud til forvaltning. Vi ble minnet om dette gjennom preken-teksten søndag 19. august, der vi hørte om dårlig og god forvaltning. (Luk 16,1-9).

Noen har fått rikelig med tid som kan nyttes til gagn for medmennesker, og til for-bønnstjeneste. Andre har fått gode evner som de kan bruke. De fleste av oss som leser disse linjer, har mer av materielle goder enn det som er nødvendig for å leve, og kan bruke f.eks. hjem, bil og penger til glede og hjelp for andre.

Heldigvis er det mange som har oppdaget at det er slik.

Derfor er det mulig å drive misjon, organisasjons- og menighetsarbeide, og å drive kristne skoler og institusjoner i vårt land. Derfor er det også mulig å drive Menighets-fakultetet. Når vi i disse dager sender et brev til alle Lys og Livs lesere med en anmod-ning om å gi en høstgave til driften, er det i trygg forvisning om at mange kjenner an-svaret for fakultetets virksomhet og gir sin gave med glede og i takknemlighet over å ha noe å gi.

I likhet med tidligere år, er også gaveinntektene ujevne dette året. Det betyr at vi for øyeblikket har et ganske stort underskudd i vårt regnskap. Vent derfor ikke med å sende din gave til slutten av året, men send den gjerne med en gang.

Høstgaven kan gis pr. postgiro eller bankgiro (blanketter vedlagt brevet) eller ved kontant innbetaling. Dersom du ønsker å gi en ekstra-gave til MF-gjeldfritt, ber vi om at du anmerker det ved betalingen.

Vennlig hilsen

Erling Servan

Postgironr. 5 12 87 80. - Bankgironr. 6038.30.18636.

MF's salmeforslag for høsten 84

For 3. gang har MF gitt ut et salmeforslag. I dette halvåret er temaer og salmeforslag utarbeidet av fak. lektor Tor Johan Sørensen, dosent Ole Modalsli og studentpresten ved MF, Øystein Larsen. Salmeforslaget blir sendt til alle uteksaminerte på teologi, og er ment som en hjelp til å sette opp salmesedler for søndagene. Oversikten sendes gratis, og mange takknemlige mottagere har sendt gaver som takk, slik at salmeforslaget er blitt en lønnsom trykksak for fakultetet. Vi har fremdeles noen igjen, som vi med glede sender til de som måtte ønske det.